

Türkiye'yi Geziyorum 6

LEVENT

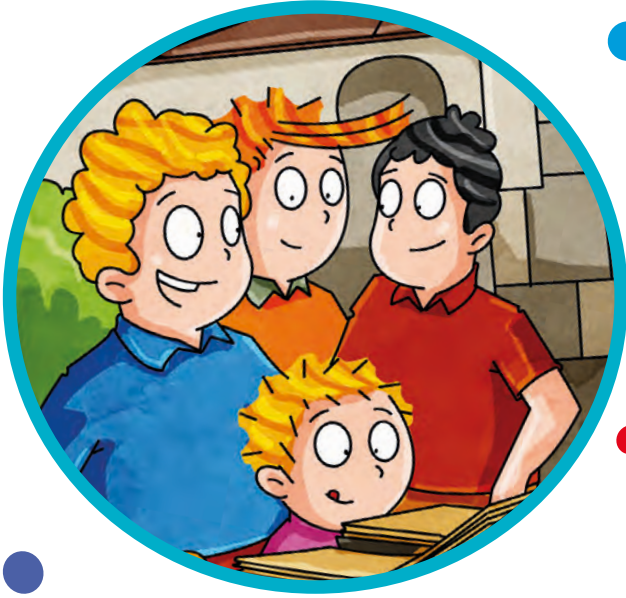
MALATYA'DA

Mustafa Orakçı

LEVENT

MALATYA'DA

Mustafa Orakçı

Resimleyen: Derya Işık Özbay

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

Bu dönem bizim okula yeni bir öğretmen geldi. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor. Ben de tanışmak istedim. Bahçede görünce hemen yanına gittim. "Merhaba öğretmenim, ben Levent." dedim. "Biliyorum Levent... Ben de **Mustafa Orakçı**." dedi. Beni tanınmasına şaşırdım ama bir şey demedim. Biraz muhabbet ettik. Memleketinin Çanakkale Çan olduğunu söyledi. Önce Mustafa Öğretmen'i kekeme sandım ama meğerse Çan, Çanakkale'nin ilçesiymiş.

Neyse o teneffüs çok şey konuştuk. 1979 yılında doğduğunu, daha önce Sakarya ve Urfa'da öğretmenlik yaptığını anlattı. Ayrıca çocuklar için yazdığı kitaplar da varmış. Bu çok ilgimi çekti. "Şimdi ne yazıyorsunuz?" diye sordum. Etrafına baktı. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca kulağıma fısıldadı: "**Gizli bir proje üzerinde çalışıyorum. Bir çocuğun kardeşi ve arkadaşlarıyla yaşadığı maceraları yazıyorum.**" Sonra da sessizce yanımdan uzaklaştı.

İçime bir kurt düştü. Acaba yazdığı kişi ben miydim? Ne de olsa yaramaz bir kardeşim ve bir sürü komik arkadaşım var. Hayatım tam kitaplık hatta filmlik...

Bunu öğrenmenin bir tek yolu vardı. Teneffüslerde Mustafa Öğretmen'i gizlice takip ettim. Bir ara elini cebinden çıkarırken bir şey düşürdü. Bir kartvizitti bu. Üstünde **Derya Işık Özbay** yazıyordu. Eve gidince bu ismi internetten araştırdım. İlginç bilgiler edindim. Derya Işık Bey, şu an çeşitli dergilerde çizgi roman ve karikatür çiziyormuş. Ayrıca kitap çizimleri de varmış! Nasıl çiziyor merak ettim açıkçası.

Mustafa Öğretmen'i en son bizim Mert'le konuşurken gördüm. Artık hiç şüphem kalmadı. Kesin bizi yazıyor! Umarım her şeyi yazmaz. Yoksa nasıl çıkarım insan içine?

LEVENT

MALATYA'DA

● **Yazan: Mustafa Orakçı**
Resimleyen: Derya Işık Özbay

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir

Editor: Tülay Öncü

Kapak Tasarım: Sefer Koçan

İç Tasarım: Esra Burak

Raf: 6 - 10 Yaş Öykü/Hikâye

ISBN: 978-605-08-3698-1

Yayın No: 5157

Baskı ve Cilt: Seçil Ofset

100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi 4. Cad. No: 77

Bağcılar / İstanbul

Tel: (0212) 629 06 15 / Sertifika No: 44903

1. Baskı / Mart 2021

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No: 45587

Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timsascocuk.com • timsascocuk@timas.com.tr

iyi ki kitaplarım var...

İÇİNDEKİLER

DÖRT DÖRTLÜK ŞEHİR.....	5
BATTAL GAZİ.....	30
SİLAHTAR MUSTAFA	
PAŞA KERVANSARAYI	35
MALATYA ŞEHİR SURLARI.....	43
MALATYA MÜZESİ	46
YENİ CAMİ.....	50
FOTOĞRAF MAKİNESİ MÜZESİ.....	55
MALATYA ŞİRE PAZARI	68
KAYISI FESTİVALİ.....	76
ARAPGİR.....	84
LEVENT VADİSİ.....	88

DÖRT DÖRTLÜK ŞEHİR

Yaz tatili gelmiş, karnemizi alalı uzun zaman olmuştu. Temmuz ayının ortaları olduğu için hava çok sıcaktı. Bu sıcak havalarda günü evde geçiriyor, akşamüzeri sokağa sokağa çıkıyorduk. Tayfa ile birlikte yaz boyunca hayatımız bu şekilde sürüp gidiyordu.

Yaz tatili boyunca oyun mekânımız yine pek değişmedi. Okul zamanında okul bahçesinde oynuyorduk, yaz tatilinde de okul bahçesindeydik. Park, yaz akşamları kalabalık olduğu için rahat rahat oynayamıyorduk. Futbol oynarken problemler çıkabiliyordu. Özellikle Kâmil koşmaya başladığı zaman, bütün çocuklar etrafa dağılıyor ve aileler tedirgin oluyordu.

Akşamüzeri girdiğimiz okul bahçesinde öğretmenimizle karşılaştık. Tatil başladığından beri onu görmemiştik. Hemen yanına gidip sarıldık.

- **Canım öğretmenim!**

Öğretmenimiz de karşılıksız kalmadı. O da bize aynı şekilde seslenerek sarıldı:

- **Canım öğrencilerim!**

Bir süre birbirimize güldük. Sonra öğretmenimiz konuştu:

- **Arkadaşlar sizi gördüğüm iyi oldu. Yarın akşam geziye çıkıyoruz. Ben biraz önce ailelerinize telefonla bilgi verdim. Hazırlıklarınızı yapın. Yarın akşam burada, okul bahçesinde toplanın. Haydi bakalım!**

Öğretmenimiz yanımızdan ayrılıp iyi akşamlar dileyerek uzaklaşırken peşinden seslendim:

– Öğretmenim nereye gideceğiz?

– Leventçiğim sürpriz olsun. Ama size bir ipucu verebilirim. Bu gezimizde dört dörtlük bir şehre gideceğiz.

Öğretmenimiz sözlerini bitirdikten sonra hızlı adımlarla yanımızdan uzaklaştı. Biz de arkasından bakakaldık. Buraya top oynamaya gelmiş, geziye çıkacağımızı öğrenmiştik. Herkes nereye gideceğimizi düşünüyordu.

Oldukça uzun süren bir sessizlikten sonra konuşan Mert oldu.

– Nereye gideceğimizi sanırım buldum. Dört dörtlük bir şehre gidecekmiz. İnanılmaz matematik bilgimle hesaplıyorum. Dört artı döört... $\neq$

Toplamanın sonucu hemen gelmedi. Mert dörtle dördü toplamak için tek elinin parmaklarını kullandı.

Sonra yetmeyince elindeki topu bacaklarının arasına sıkıştırıp diğer elinin parmaklarını kullandı.

Hepimiz her şeyi unuttuk ve Mert'in toplama yaparkenki hâline gülmeye başladık. İki sayıyı toplayabilmek için kılıktan kılığa giriyordu. Bir ara sayarken topu da düşürdü.

- Buldum! 8... Biz sekiz isimli ya da numaralı şehre gideceğiz.

- Moralini bozmak istemem ama öyle bir şehir yok, dedim.

Kimse dört dörtlük Őehri bulamadı. Biz de top oynamaya başladık. Birlikte güneŐ batıp da artık topu gremeyinceye kadar oynadık. Eve güçlükle dnebildik. Yorgunluktan kımıldıyacak hlimiz kalmamıŐtı. DuŐ alıp hemen yatacaktım ki uyku tutmadı. Ben de kalkıp bilgisayarın baŐına geçtim. Arama motorunu açtım ve **“Dört dörtlük Şehir neresi?”** diye yazdım. Sonuçlara bakmaya baŐladım. Daha birkaç sayfaya bakmıŐtım ki aradığım cevabı buldum.

“Malatya, dört dörtlük bir Őehiridir. Çok güzeldir. Kayısı deyince akla Malatya gelir. PlakaŖı 44 olduğu için dört dörtlük olarak anılır Malatya...”

– Buldum, dedim sevinçle.

Fakat arkama döndüğümde Mert’in çoktan koltuğun üstünde uyuyakaldığını gördüm. Zavallı, yattığı gibi uyumuŖtu. Çok komik bir Şekilde uyuyakalmıŖtı.

***

Ertesi akşam öğretmenimizin dediği saatte eşyalarımızla birlikte yola koyulduk. Önce otobüse binmek için okulun yolunu tuttuk.

Biz Mert'le birlikte okul bahçesine vardığımızda neredeyse herkes oradaydı. Otobüse eşyalarımızı yerleştirdik. Bu, iki günlük bir gezi olacaktı. O yüzden Mert'le eşyalarımız fazlaydı. Bavulumuzu bagaja bıraktıktan sonra koltuğuma oturdum ve nereye gideceğimizi söyledim.

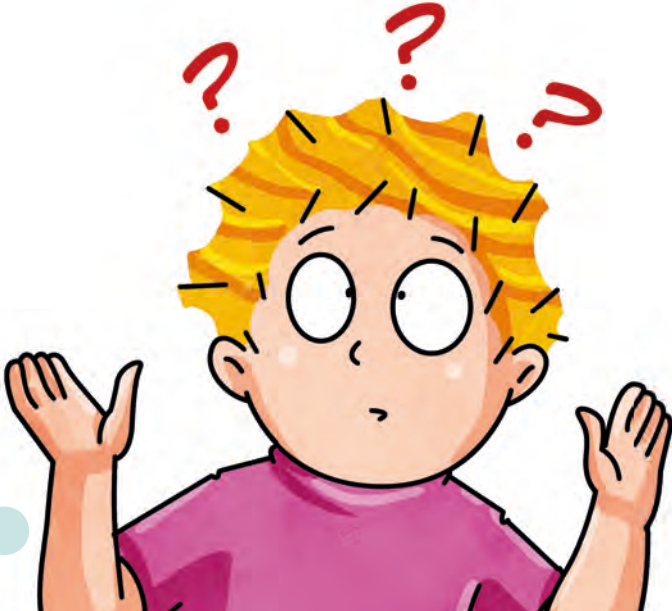

- Arkadaşlar nereye gideceğimizi buldum.
Malatya'ya gidiyoruz. Malatya dört dörtlük
bir şehir. Plakası 44...

Sözlerime en içten tepkiyi Kâmil gösterdi.

- Doğum bu harika! Malatya demek kayısı demek. Kayısı demek harika bir şey demek. Kayısının ne kadar harika bir şey olduğunu biliyor musun? Kalsiyum, fosfor, magnezyum, ne ararsan var.

Mert kolumdan tuttu:

– Ağabey, Kâmil Ağabeyim büyüyünce nalburlar mu açacak?

– O da nereden çıktı Mert, diye sordum.

– Söylediği şeyler nalburlarda satılmıyor mu?

– Hayır Mert, dedim gülererek. Kâmil'in saydıkları, kayısının içindeki yararlı maddeler.

Malatya'ya gidiyor olmak Kâmil'i mutlu etmeye yetmişti. Neredeyse iki yüz kilometre boyunca sevindi. Daha sonra da uykuya yenik düştü. Gerçi Kâmil'in bu kayısı mutluluğu bize dönüş yolunda kötü şeyler yaşatacaktı ancak bunu şimdi hiç anlatmayayım.

